

O b s a h.

	Strana
<i>Předmluva</i>	3
Přízvuk pětislabičných slov: § 1.	3—5
<p>1. Složeniny s první částí trojslabičnou mají vedle přízvuku hlavního přízvuk vedlejší na slabice čtvrté, slova ostatní pak mají vedlejší přízvuk zpravidla na slabice třetí a páté nebo jen třetí.</p>	
Tak zvaná nepřívzvučná slova jednoslabičná: § 2—4	5—9
<p>2. Královo rozdělení jednoslabičných slov.</p> <p>3. T. zv. nepřívzvučná slova nestávají zpravidla na začátku věty a vůbec po pauze.</p> <p>4. Nepřívzvučná slova v některých nářečích.</p>	
Předklonné skupiny: § 5—17	9—29
<p>5. Podstata a rozsah t. zv. předklonných skupin (dvoučlenných).</p> <p>6. Přízvuk prvních slov v předklonných skupinách.</p> <p>7. Předklonné skupiny po pauze a před pausou,</p> <p>8. po pauze, ale nikoli před pausou,</p> <p>9. nikoli po pauze, ale před pausou,</p> <p>10. ani po pauze, ani před pausou.</p> <p>11. Přehled výsledků z § 8—10.</p>	
Trojčlenné skupiny: § 12—14.	
<p>12. Co jsou trojčlenné skupiny?</p> <p>13. Trojčlenné skupiny, které nejsou po pauze.</p>	
Spojky <i>a, i, že</i> : § 14—15.	
<p>14. Spojky <i>a, i</i> v předklonných skupinách, před skupinami předklonnými a trojčlennými a v postavení nikoli po pauze.</p> <p>15. Spojka <i>že</i> v předklonných skupinách, před předklonnými skupinami a před skupinami trojčlennými.</p>	
Přerušené skupiny: § 16—17.	
<p>16. Přerušené skupiny trojčlenné.</p> <p>17. Přerušené skupiny dvoučlenné.</p>	
Dvoslabičná slova předklonná a nepřívzvučná: § 18—21	29—34
<p>18—19. Poznámky k výkladům Královým a Vaňorného o dvouslabičných slovech, která ztrácejí přízvuk.</p> <p>20. Dvoslabičná slova předklonná.</p> <p>21. Dvoslabičná slova nepřívzvučná.</p>	

- Případy typu *ten jejích syn*: § 22—25 34—36**
22. Případy typu *ten jejích syn* mívají dvojitý přízvuk.
 23. Podmínky, za kterých se tento dvojitý přízvuk vyskytá.
 24. Výsledek: dvouslabičná slova, stojící za jednoslabičným slovem, mají snahu státi se příklonnými.
 25. Jak se chovají za takových podmínek slova trojslabičná a více-slabičná.
 26—27. V čem předešlé výklady doplňují výklady Králový.
- Kdy a jak vznikl dnešní český přízvuk: § 28—34 39—50**
28. O Gebauerově důkazu, že čeština mívala volný přízvuk.
 29—31. Výklady o stáří čes. přízvuku jednomístného: Truhlářův a Joklův (29), Gebauerův (30) a Rozwadowského (31).
 32. Výklady, že čes. přízvuk jednomístný vznikl vlivem němčiny.
 33. Výklady, že vznikl domácím vývojem.
 34. Lehrův výklad této věci a dvojího přízvuku na území čes. jazyka.

D o p l ě k y.

K § 32: Vznik čes. jednomístného přízvuku vlivem němčiny má za možný také Hujer, Úvod do dějin jazyka českého² (Praha 1924), 83.

K § 34: Opačně než Lehr si představuje vznik čes. přízvuku na první slabice Flajshans, Náš jazyk mateřský (Praha 1924) 135—136. Domnívá se, že čeština změnila volný přízvuk jako polština nejprve v jednomístný přízvuk na slabice předposlední, pak že jej pošinula za slabiku první. Tato domněnka nemá žádnou oporu.